

POUŤ DO FILIPOVA

V pondělí 13. ledna 2020 se od 4.00 h ráno koná poutní mše svatá v bazilice Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově. Hlavním celebrantem bude Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický.

Pokud máte zájem jet na tuto poutní mši svatou společně ze Semil, přihlaste se prosím do středy 8. 1. 2020 přímo panu děkanovi Gajdošikovi (tel. 739 909 500). Na pozdější přihlášení (po 8. lednu) již nebudeme schopni zabezpečit dopravu.

13. ledna 2020 uplyne 154 let od zjevení Panny Marie ve Filipově (1866) a uzdravení Magdaleny Kade. Slavnostní poutní mši v brzkém lednovém ránu navštěvují stovky věřících z Čech, Německa, Polska a Slovenska. Další poutníci přichází na mši sv. 12. 1. 2020 od 17.00 h, v průběhu 13. ledna a během oktávu od 14. 1. do 20. 1. 2020 vždy od 17.00 h.

Poutní kostel s čestným titulem bazilika minor spravuje Římskokatolická farnost Jiřikov. Bazilika se nachází ve Filipově, místní části Jiřikova, v těsné blízkosti státní hranice se Spolkovou republikou Německo. Poutní kostel z let 1870–1885 byl postaven na místě domu čp. 63, v němž se 13. 1. 1866 tkadleně Magdaleně Kade zjevila Panna Maria a přislíbila jí uzdravení.

SETKÁNÍ RODINY DVOU SRDCÍ LÁSKY

Zahájení v pátek 10. ledna 2020 v kostele sv. Vavřince v Tatobitech ve 23.30 h – růžencové procesí se svíčkou, kytičkou a noční mše svatá s otcem Štefanem. Ukončení v sobotu 11. ledna mší svatou od 8.00 h.

Informace: Jana Prokúpková (janar21@seznam.cz, tel. 774 918 853).

POZVÁNÍ KE STUDIU NA KATOLICKÉ TEOLOGICKÉ FAKULTĚ

Přijměte pozvání na dny otevřených dveří Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Dozvíte se, jak se u nás studuje, kam je možné vycestovat do zahraničí i další podrobnosti o našich oborech. Na Vaše dotazy Vám budou odpovídat mimo i jiné i samotní pedagogové jednotlivých oborů. Dny otevřených dveří se uskuteční:

sobota 11. ledna 2020 od 13.00 h a středa 22. ledna 2020 od 14.00 h

Každý křesťan by měl po celý svůj život pracovat na hlubším promyšlení své víry. Máte-li např. odrostlé děti a tedy i více času, představuje k tomu studium na KTF velmi dobrou příležitost. Osobní zkušenosti s kombinovanou formou studia na KTF v Praze vám rádi ve farnosti sdělí Marie Krausová, Martin Klodner či Matěj Kraus. Neváhejte je kontaktovat. Více informací na www.ktf.cuni.cz.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 2. ledna 2020. Uzávěrka následujícího čísla: 16. ledna 2020. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošik. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošik**, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 6. 1. – 19. 1. 2020

6. 1. Po	–	–	–
7. 1. Út	KA	18.00	za ++ Karla a Kristýnu Gabanovy
8. 1. St	KA	08.00	za † Jaroslava Prouska, rodiče a ostatní ++ z rodů
9. 1. Čt	KA	08.00	za ++ Miloslavu a Václava Pechanovy a ++ z rodů
10. 1. Pá	KA	18.00	za zdraví a Boží pomoc pro rodinu Antona Krajčoviecha
11. 1. So	DD	13.30	za farníky
	KA	18.00	za ++ Martu a Viktora Králíkovy

12. 1. Ne Svátek Křtu Páně

KO 08.30 za Miloše Kousala a jeho rodiče Emila a Annu Kousalovy

13. 1. Po

– – –

14. 1. Út

KA 08.00 za † Marii Jandzíkovou
KK 16.30 **mše sv. pro děti**

15. 1. St

KA 08.00 za † Ludovíta Slyného

16. 1. Čt

KA 08.00 za ++ rodiče Masničákovy, Hladíkovy a sedm sourozenců

17. 1. Pá Památka sv. Antonína, opata

KA 18.00 za † Alžbětu Horníkovou

18. 1. So Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů

DD 13.30 za farníky

KA 18.00 za ++ Štefana a Slávku

19. 1. Ne 2. neděle v mezidobí

sbírka na diecézní školství

KO 08.30 za ++ Annu a Ladislava Novákovy a jejich rod

CH 15.00 na úmysl

Betlémská hvězda je hvězdou temné noci – tak je tomu i dnes. Hned druhý den Vánoc odkládá církev bílou liturgickou barvu a obléká se do barvy krve a čtvrtý den do fialové barvy smutku: Štěpán, mučedník krve, který jako první následoval Pána ve smrti, a nevinné děti, kojenci z Betléma a Judy, které byly krutě zavražděny surovou rukou kata – ti stojí jako družina kolem Děťátka u jesliček. Co nám to má říct? Kde je jásot nebeských zástupů, kde je tichá blaženost svaté noci? Kde je pokoj na zemi? „Na zemi pokoj lidem dobré vůle.“ Avšak ne všichni jsou dobré vůle. Proto musel Syn věčného Otce sestoupit ze slávy nebe, neboť tajemství zla zahalilo zemi do noci.

Temnota pokryla zemi a on přišel jako světlo, které „svítí v temnotě a temnota ho nepohltila“. Těm, kteří ho přijali, přinesl světlo a pokoj; pokoj s Otcem v nebi, pokoj se všemi, kteří jsou stejně jako oni dětmi světla a dětmi nebeského Otce, a hluboký vnitřní pokoj srdce; ovšem ne pokoj s dětmi temnoty. Jim Kníže pokoje nepřináší pokoj, nýbrž meč.

Jim je kamenem úrazu, do něhož narazí a o který se roztříští. To je obtížná a závažná pravda, kterou si nesmíme nechat zakrýt poetickým zázrakem Dítěte v jesličkách. Tajemství vtělení a tajemství zla spolu úzce souvisejí.

Dítě v jesličkách natahuje ručky a jeho úsměv už jakoby chtěl říct to, co později vysloví ústa muže: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi.“ A těm, kteří jdou za Jeho voláním, chudým pastýřům, jimž nebeská záře nebe a hlas andělů zvěstovaly na betlémských pláních radostnou zvěst a kteří na to upřímně a prostoduše řekli své „pojďte tedy do Betléma“ a vydali se na cestu, a králům, kteří z dalekého Východu s podobně prostou vírou následovali hvězdu, těm se do-

stává z dětských dlaní rosy milosti a ti se „radují nevýslovnou radostí.“ Tyto ruce dávají a berou zároveň: vy mudrci, odložte svou moudrost a staňte se prostými jako děti; vy králové, sejměte své koruny, odložte své poklady a skloňte se v pokoře před Králem králů; vezměte na sebe bez váhání útrapy, bolesti a těžkosti, které si žádá vaše služba.

„Pojď za mnou“ – zaslechl také mladík Štěpán. Následoval Pána v boji proti mocnostem temnoty, proti zaslepení tvrdošíjnou nevěrou; vydal mu svědectví svým slovem a svou krví; následoval ho také v jeho Duchu, v Duchu lásky, která překonává hřích, ale hříšníka miluje a ještě i ve smrti se před Bohem zastává

svého vraha. Jsou to postavy světla, které klečí kolem jesliček: něžné nevinné děti, prostí pastýři, pokorní králové, Štěpán – horlivý učedník; ti všichni následovali Pánovo volání.

Proti nim stojí noc nepochopitelné zatvřelosti a zaslepenosti: učitelé zákona, kteří mohou podat zprávu o tom, kdy a kde se má Spasitel světa narodit, ale nevyvodí z toho „pojďte tedy do Betléma!"; král Herodes, který chce Pána života zabít. Před Dítětem v jesličkách se tříbí duchové. On je Král králů a Pán nad životem a smrtí. On říká své „pojďte za mnou“. Říká to také nám a staví nás před rozhodnutí mezi světlem a temnotou.

Podle knihy Edith Steinové: *Vánoční tajemství*

„Viděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Jací to byli lidé a jaká to byla hvězda?

Nový překlad Písma svatého použil jako ekvivalent slova „*magoi*“ pojem „*mágové*“ či „*hvězdopavci*“. Ale tito muži zcela jistě nebyli ani mágové, kteří by se chtěli zmocnit Boha a světa, ani astronomové v dnešním vědeckém smyslu, ani astrologové, kteří by zkoumali tajemství Východu a svoje poznatky by pak chtěli zpeněžit. Byli to lidé, kteří hledali více. Hledali světlo, které nám ukazuje cestu, po níž musíme ve svém životě jít. Byli to lidé, kteří byli přesvědčeni, že Boží rukopis je otištěn ve stvoření a my se musíme, a můžeme, pokusit jej rozluštit, že **je možné Boží stopy najít a nechat se jimi vést**, abychom dosáhli opravdového života. Nebyli to tedy dobrodruzi jako novodobí plavci kolem světa, kteří chtěli získat věhlas tím, že přinesou nové poznatky o Zemi; nebyla v nich ani zvědavost vědy, která vysílá rakety do vesmíru, aby vyrvala jeho poslední tajemství. Jejich pohled sahal mnohem dál: **Byli to lidé, kteří hledali Boha, a tím sami sebe**. Šli ve stopách Abraháma, který se nechal oslovit Bohem a podle jeho vůle se stal poutníkem. Byli to lidé neklidného srdce, kteří se nespokojili s mapou a pouhou učeností, nýbrž hledali skutečnou moudrost, hledali způsob, jak máme žít a být lidmi. To, co je na těchto tajemných mužích zvláštní a co je jim vlastní, můžeme asi nejlépe poznat na protikladu, který se ukázal v Jeruzalémě, kam mudrci dorazili.

Můžeme si představit, že tito muži byli mnohokrát vystaveni posměchu. Podle nějakých zpráv se prý v Izraeli narodil božský král světa a ti tři vyrazí na cestu podle konstelace hvězd; to se zdá rozšafným lidem značně absurdní a dětinské. Mudrci byli jistě vystaveni posměchu, museli znovu vytrpět osud Abraháma, který o sobě řekl to, co opakovali první křesťané: „Poutníci a cizinci jsme v tomto světě“ –

dívají se na nás jako na cizí, kteří sem nepatří. Ale pro mudrce nebylo nejdůležitější, co lidé říkali o jejich chování a jaké bylo veřejné mínění, které se den ode dne mění. Pro ně bylo důležité, co je pravda a z čeho pramení opravdový život, a proto rádi snesli lidský posměch.

A k tomu nás mudrci vyzývají také dnes. Právě dnes je opět dobrodružstvím žít opravdově víru, nepokládat slovo církve za jednu z řady dávno překonaných teorií, nýbrž odvážit se být křesťanem se všemi nároky, věřit slovu a žít je. I dnes je člověk nahlížen jako exotický živočich a bývá vystaven posměchu; stává se tak určitým způsobem poutníkem a cizincem. Ale právě to je to, co potřebujeme, abychom vyrostli z maloměstáctví do pravdy, do pravé výše lidského bytí, které nám Bůh odkázal. Dosáhneme toho, že se sami staneme podobným Bohu, protože naším světlem a životem se stanou jeho pravdivé bytí a jeho láska. I dnes musí platit myšlenka, která se vine celým Písmem: Zde nemáme žádné stálé místo, ale hledáme to budoucí. Jsme vděční za krásnou pozemskou vlast, ale ta se stala krásnou právě tím, že se lidé dívali dál a vybavili ji ukazateli k věčnosti. A zůstane krásnou jen tehdy, budeme-li vždy současně na cestě a budeme-li do našich měst, trhů a vesnic vnášet světlo přicházejícího nebeského Jeruzaléma.

Se slavností Zjevení Páně se v naší zemi pojí jeden zvyk. **Na dveře svých obydlí píšeme letopočet a písmena C+M+B, což znamená „Christus mansionem benedicat – ať Kristus požehná tomuto přibytku“**. Prosíme ho, aby s námi bydlel, aby chránil tento dům a uzavřel ho všemu zlému, hrozcímu a ničivému. Prosíme ho, aby ho otevřel v duchu pravé lásky, aby ho učinil domem pohostinnosti, ve kterém se budeme mít rádi a společně se staneme **poutníky k věčnosti**.

Podle J. Ratzingera: *Vánoční promluvy* (red. kráceno)